

Sygn. akt I C 757 /18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Julita Preis

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Beska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 grudnia 2018 roku w C.

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Z.

przeciwko Z. T.

o zapłatę

orzeka :

I. Oddala powództwo.

II. Ustala , że koszty procesu ponosi powód we własnym zakresie.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z. pozwem z dnia 21 stycznia 2010 r., wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, wniósł o zasądzenie od pozwanego Z. T. następujących kwot:

- 108,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 113,58 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 142,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 131,15 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 108,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 108,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 108,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 1,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 18,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 25,89 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 31,09 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,

- 27,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 21,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 20,65 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,
- 19,62 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty,

oraz o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych - 30 ,00 zł i kosztów zastępstwa procesowego - 180,00 zł . oraz zwrotu innych kosztów 0,54 zł (opłata manipulacyjna dla dostawcy usług) .

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że kwoty dochodzone pozwem wynikały z braku zapłaty przez pozwanego za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) Spółkę Akcyjną – poprzedniego wierzyciela - na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych . Powód wskazał, że wierzytelności nabyła w drodze umowy przelewu wierzytelności zawartej z poprzednim wierzycielem . Wyjaśnił , że na wartość przedmiotu sprawy, tj. kwotę 988,90 PLN składa się suma należności wynikających z poszczególnych tytułów oraz odsetki naliczone na dzień 21.01.2010 r., od których to odsetek powód żąda od pozwanego odsetek zwłoki na podstawie art. 482 § 1 kc. Powód wskazał , że zobowiązanie pozwanego wynika z następujących dokumentów : faktury (...): kwota do zapłaty: 108,99 zł , termin wymagalności: 2008-09-19 ; faktury (...), kwota do zapłaty: 113,58 zł , termin wymagalności: 2008-03- 21 ; faktury (...), kwota do zapłaty: 142,48 zł , termin wymagalności: 2008- 04-21 ; faktury (...), kwota do zapłaty: 131,15 zł , termin wymagalności: 2008- 05 -20 ; faktury (...), kwota do zapłaty: 108,99 zł , termin wymagalności: 2008- 06-27 ; faktury (...), kwota do zapłaty: 108,99 zł , termin wymagalności: 2008- 07-21 ; faktury (...), kwota do zapłaty: 108,99 zł , termin wymagalności: 2008- 08 - 20 ; noty odsetkowej (...), kwota do zapłaty: 1,00 zł , termin wymagalności: 2008-04- 21. Od kwot należności głównych, wynikających z nie opłaconych faktur powodowi przysługuje naliczenie odsetek zwłoki według stawki odsetek ustawowych. Odsetki naliczane są od dnia następnego po dniu wymagalności płatności każdej faktury. Powód przedstawił wyliczenie odsetek na dzień 21.01.2010 r. Powód poinformował , że przesłał pozwanemu listem poleconym zawiadomienie od poprzedniego wierzyciela o dokonaniu cesji wierzytelności z dnia 16.06.2009 r. z wezwaniem do dobrowolnej zapłaty całej należności w terminie 5 dni licząc od dnia otrzymania listu. Powód podniósł , że dochodzona wierzytelność jest w jego ocenie bezsporna, jako że pozwany nie kwestionował wysokości otrzymanych faktur za świadczone usługi telekomunikacyjne w postępowaniu reklamacyjnym lub też reklamacje Pozwanego nie zostały uwzględnione przez operatora. Zgodnie z art. 107 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne z dnia 16 lipca 2004 r. pozwany nie jest obecnie uprawniony do kwestionowania wysokości faktur wystawionych przez Operatora.

Sąd Rejonowy w Lublinie w sprawie o sygn. akt. (...) w dniu 11 lutego 2010 r. wydał nakaz zapłaty, którym nakazał pozwanemu Z. T. zapłacić na rzecz powoda kwotę 988,90 zł z odsetkami ustawowymi od wskazanych w nakazie kwot wraz z kwotą 210,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia mu nakazu zapłaty lub wnieść w tym terminie sprzeciw. Nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu i pouczeniami wysłany pozwanemu został na adres ul. (...), (...)-(...) K.. Zarządzeniem z dnia 29 marca 2010 r. pozostawiono korespondencję skierowaną do pozwanego w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia na dzień 04 marca 2010 r.

Dnia 02 marca 2018 r. pozwany Z. T. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty wskazując, że korespondencja w sprawie kierowana była na nieprawidłowy adres jego zamieszkania, wobec czego nie doszło do skutecznego doręczenia nakazu zapłaty. W sprzeciwie podniesiony został zarzut przedawnienia roszczenia. Pozwany wskazał ponadto, że nie wie z tytułu jakiej wierzytelności wydany został nakaz zapłaty oraz z jakiego tytułu jest dłużnikiem powoda.

Zarządzeniem z dnia 23 marca 2018 r. uchylono zarządzenie z dnia 29 marca 2010 r. Postanowieniem z dnia 23 marca 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy wydanego nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Pozwany Z. T. złożył dnia 22 marca 2018 r. sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygnaturze (...) wskazując, że korespondencja w sprawie kierowana była na nieprawidłowy adres jego zamieszkania i podnosząc m.in., że nie wie z jakiego tytułu jest dłużnikiem powoda .

Po przekazaniu sprawy, powód podtrzymał żądanie pozwu . W piśmie z dnia 09 października 2018 r. pełnomocnik powoda wskazał , że wierzytelność dochodzona przez powoda od pozwanego w przedmiotowym postępowaniu wynika z braku zapłaty przez pozwanego za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) S.A. (obecnie: (...) S.A.) na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Na skutek umowy cesji wierzytelności powód nabył przedmiotową wierzytelność w dniu 16 czerwca 2009 r. (z prawem do naliczania odsetek), a następnie w dniu 21 stycznia 2010 r. złożył do Sądu pozew, w którym domagał się zapłaty spornej sumy. Sąd wydał nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanemu zapłacić powodowi sporną kwotę z odsetkami oraz zwrócić mu koszty procesu. Pozwany od ww. nakazu zapłaty wniósł sprzeciw. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia objętego pozvem. Zarzut ten jest zdaniem powoda oczywiście bezzasadny. Dochodzone pozvem roszczenie wynika z nieopłaconych przez pozwanego dokumentów księgowych, z których najwcześniejszy stał się wymagalny z dniem 22 marca 2008 r. Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że w dniu 21 stycznia 2010 r. powód złożył do Sądu przedmiotowy pozew, co w myśl przepisu art. 123 § 1 pkt 1 kc przerwało bieg terminu przedawnienia, jak również regulacje art. 118 kc należy stwierdzić, że dochodzone roszczenie nie uległo przedawnieniu w żadnej części.

Powód powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 07 maja 2009 r. wydaną w sprawie akt (...). Odnosząc się do zarzutu pozwanego

nieudowodnienia roszczenia objętego pozvem powód podniósł , że zarzut ten jest bezzasadny , gdyż , w przypadku kwestionowania roszczenia , pozwany zobowiązany jest stosowanie do art. 232 kpc udowodnić, iż kwoty wymagalnych roszczeń wskazane przez powoda są nieprawidłowe.

Z ostrożności procesowej powód wskazał , że gdyby pozwany podnosił, iż opłacił już nałożone na pozwanego dokumenty księgowe, to miał prawo żądać pokwitowania z dokonania wpłaty lub też zachować potwierdzenie przelewu dla celów dowodowych. Tego należy oczekiwać od osoby należycie dbającej o swoje interesy. Nie bez przyczyny bowiem ustawodawca wyposażył dłużnika w prawa wynikające z art. 462 i 463 kc.

Na rozprawie w dniu 28 grudnia 2018 r. pozwany Z. T. wniósł o oddalenie powództwa . Pozwany podniósł , że wobec braku przedstawienia przez powódkę oryginalnych dokumentów , z których wynikałoby jego zadłużenie , o przedstawienie których wnosił, nie umie się ustosunkować do dochodzonych należności , gdyż nie ma dowodów czego one dotyczą . Podniósł , że powód nie przedstawił żadnych dokumentów , których wynikałoby , że dochodzi należności przysługujących (...) S.A. wobec niego, a z reguły regulował należności.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 maja 2009 r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w Z. umowę ramową cesji wierzytelności. Przedmiotem umowy było ustalenie zasad, na których nastąpi przeniesienie przez Cedenta na rzecz Cesjonariusza wierzytelności w postaci należności głównych, w tym również kar za zerwanie umów i not odsetkowych w stosunku do Dłużników wynikających z niezapłaconych faktur z tytułu świadczonych przez Cedenta usług. Zgodnie z §4 ust. 4 w wykonaniu umowy Cedent miał przedstawiać Cesjonariuszowi cykliczne oferty sprzedaży pakietów wierzytelności.

Dnia 16 września 2009 r. zostało zawarte porozumienie nr 1 do w/w ramowej umowy cesji wierzytelności , w którym ustalono , że wartość wierzytelności dla pakietu wierzytelności klientów indywidualnych wynosi łącznie 12 537 861,00 zł , w tym: należność główna - 12 400 903,58 zł i noty odsetkowe - 136 957,42 zł (...) S.A. przelała na rzecz (...) S.A. ww. wierzytelność, a a (...) S.A. tę wierzytelność przyjął .

dowód: - potwierdzona kopia umowa ramowa cesji wierzytelności z dnia 15.05.2009 r. wraz z porozumieniem nr 1 z dnia 16.09.2009 r. oraz odpisem z KRS i pełnomocnictwem - k. 35 – 40

W wyciągu z wykazu wierzytelności dla umowy przelewu wierzytelności z dnia 16 czerwca 2009 r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną a (...) Spółką Akcyjną wskazano faktury o numerach: (...) na łączną kwotę 824,17 zł wystawionych przez pierwotnego wierzyciela w stosunku do Z. T., kod klienta (...).

dowód: wyciąg z wykazu wierzytelności dla umowy przelewu wierzytelności z dnia 16.06.2009 r. – k. 43

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. sporządziła pismo datowane na dzień 16 czerwca 2009 r., w którym zawarta została informacja skierowana do Z. T. na adres : K. , ul. (...) , gdzie nie mieszkał on od 27.11.2007 r., że na mocy cesji wierzytelności z dnia 16 czerwca 2009 r. doszło do przeniesienia przysługującej wobec niego wierzytelności w kwocie łącznej 824,17 zł na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Z. ze wskazaniem dokumentów , z których ta wierzytelność wynika. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Z. pismem z dnia 1.07.2009 r. także skierowanym na adres K. , ul. (...) wezwała Z. T. do zapłaty kwoty 931,74 zł w terminie 5 dni wskazując numery faktur i noty odsetkowej składających się na dochodzone zadłużenie.

dowód: - zawiadomienie – k. 44

- poświadczenie o wymeldowaniu z pobytu stałego z dnia 27.11.2007 . – k. 18

- wezwanie do zapłaty – k. 45

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentów dołączonych do akt sprawy przez powódkę i pozwanego. Autentyczność i wiarygodność tych dowodów nie budziła wątpliwości sądu i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powód dochodzi w niniejszej sprawie wierzytelności z tytułu łączącej pozwanego Z. T. z (...) S.A. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, które powódka nabyła , jak wskazuje na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 16.06.2009 r.

Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, natomiast z art. 232 kpc wynika, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, są one bowiem dysponentami postępowania. Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Ciężar udowodnienia zasadności roszczenia, zatem, tak co do zasady, jak i co do wysokości, zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodu, obciąża powoda (art. 6 kc). Powyższe należy również odnieść do wykazania legitymacji procesowej powoda. W przedmiotowej sprawie to powód powinien udowodnić, że pozwany zobowiązany jest zapłacić mu należność w opisanej pozwem wysokości oraz że wierzytelność dochodzona pozwem została przelana przez pierwotnego wierzyciela na powoda.

W ocenie Sądu , w oparciu o przedstawione przez powoda dowody , nie wykazała ona , że przysługuje jej dochodzone roszczenie, ani co do istnienia wierzytelności w stosunku do pozwanego Z. T. , ani co do jej wysokości . Pozwany Z. T. w sprzeczności od nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w Lublinie w sprawie XVI Nc-e (...) wskazał też, że nie ma wiedzy z jakiego tytułu, co do jakiej wierzytelności został tenże nakaz zapłaty wydany. Pozwany także w postępowaniu toczącym się przed tut. Sadem wskazał , że nie wie z jakiego tytułu jest należność dochodzona przez powoda , wskazywał , że dopiero przedłożenie przez powoda dokumentów , o zobowiązanie do czego powoda pozwany wnosil , z których będzie wynikać co to za wierzytelność , będzie w stanie ustosunkować się do żądania pozwu . Powód mimo zgłoszenia w pozwie jako dowodów w sprawie : faktur wskazanych na liście dowodów w pozwie pod pozycjami od 7 do 14 z których miała wynikać wierzytelność w stosunku do pozwanego , noty odsetkowej ,

umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz z umocowania do zawarcia umowy w imieniu pozwanego, Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) S.A., Regulaminu promocji, w ramach, której została zawarta umowa z pozwanym, pisma o rozwiązaniu umowy o świadczenia usług telekomunikacyjnych, Cennika usług telekomunikacyjnych oraz z korespondencji między pozwanym a (...), mimo dwukrotnego zobowiązania do przedłożenia tych dowodów (w pismach : z dnia 20.09.2018 r. i z dnia 06.12.2018 r.) nie przedłożył ich, wobec czego Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z tych dokumentów postanowieniem z dnia 28 grudnia 2018 r.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2 art. 509 k.c.). Na skutek przelewu wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia.

Powód jak była o tym mowa wyżej nie wykazał istnienia wierzytelności, które miałyby nabyć na podstawie umowy przelewu z wierzytelności z dnia 16 czerwca 2009 r. zawartej z (...) S.A., gdyż nie dostarczył sądowi dokumentów źródłowych, z których wynikać miało istnienie i wysokość wierzytelności przysługujących pierwotnemu wierzycielowi. Sąd nie miał zatem możliwości dokonania weryfikacji zasadności naliczonego zobowiązania, w sytuacji, gdy pozwany kwestionował istnienie zobowiązania. Wskazana w pozwie dokumentacja w postaci faktur i noty odsetkowej winna być przedmiotem oceny przez sąd, a jej brak uniemożliwiał zbadanie czy dłużnik rzeczywiście uchybił swojemu zobowiązaniu. Nadto powód powołuje się na umowę przelewu wierzytelności zawartą dnia 16 czerwca 2009 r. z (...) S.A. i przedstawia wyciąg z wykazu wierzytelności dla tej umowy przelewu wierzytelności (k. 43 akt), a nie przedkłada umowy z dnia 16.06.2009 r. jako dowodu w sprawie, przedstawia jedynie umowę ramową cesji wierzytelności z dnia 15.05.2009 r. wraz z porozumieniem nr 1 z dnia 16.09.2009 r.

Z uwagi na skuteczne podniesienie dalej idących zarzutów, analiza czy roszczenie w stosunku do pozwanego uległo przedawnieniu okazało się zbędne.

Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie I sentencji wyroku oddalił powództwo jako niezasadne. Powód przegrał proces w całości, brak było więc podstaw, zgodnie z art. 98 kpc, do obciążenia kosztami procesu pozwanego. Jako że pozwany nie wskazał, że poniósł jakieś koszty w sprawie Sąd w punkcie II sentencji wyroku ustalił, że koszty procesu ponosi powód we własnym zakresie.